

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Valerianus Ep. Vilnensis. n. 26

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

tans usurpabat passim. En hi sunt quos aliquando dixi vobis venturos. Id coniecturane, an diuino tactus spiritu ante prædiceret, non equidem affirmarim. Ita Par. 2. Hist. Soc. lib. 4. num 104.

Eadem à
Virdunensi
desidera-
tur.

Quam sit
necessaria,
carendo
noscitur.

Summa
Virdunen-
sis Episcopi
in Societa-
tem beni-
gnitas.

Litere per-
honorifica
proVilnen-
si Collegio
stabilendo.

25. A NICOLAO PSALMÆO Episcopo, & Comite Virdunensi, qui eò impatientius flagitabat Virdunensis Collegij inchoationem, quod specimen fructus iam manibus tenebat è Scholis, quas accitos Coloniae Sociorum quosdam, in condito abs se paucis ante annis Collegio habere iussérat. Cognouerat rationem Ordinis nostri, & dilexerat in Concilio Tridentino: perspexerat postea inter viam Ingolstadij præfertim, obseruaratque instituende iuuentutis formam, atque felicitatem. Itaque domum reuerso nulla prior, ac potior cura inerat, quam ut tale munimentum gregi suo, tum maxime ob temporum iniuriam periclitanti, lupisque Vallato circumdaret. Inchoatum igitur, & receptum Virdunense Collegium. Ita Par. 3. Hist. Soc. lib. 1. n. 86. Et postea Ibidem lib. 7. nu 82. dicitur, pestilentie occasione dissipatum, & tandem restitutum ab eodem Antistite Nicolao: qui cum Parisios eam ob rem venisset, testificans (quod & in tabulis foundationis apposuit) Carendo potuisse cognosci, quam necessarium esset, &c. Et cum totus esset (additur n. 85.) in renouando Templo S. Nicolai instruendoque Collegio, & benignitate vijs omnibus promeren̄ta in Patres; die eiusdem S. Nicolai, quo primum die in Templo instaurato salutis immolata est vic̄tima, non solum prandium ijs, quale indulgentiam eius decebat, misit; sed ipsem cum familia sua in Collegium venit, & prandentibus ministravit ab exordio ad finem, representans eam Domini reverentis à nuptijs erga vigiles seruos benignitatem, de quo scriptum legimus Luc. 12. Præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. Dei famuli nulla ratione potuerunt euincere, ne modestiam suam hoc rubore perfunderet. Ita ibi.

26. A VALERIANO Vilnensi Episcopo, ex Urbe Vilna magni Lithuaniae Ducatus Princeps: qui pro Collegio Societatis ibi stabiliendo ad Cardinalem Hosum sequentes literas dedit. Illustrissime, ac R^{me}. in Christo Pater, ac Domine. Partim Officij mei

mei memor, quo Ecclesia Christi & me ipsum, & omnia mea
debeo, partim illius sanctissimi, & saluberrimi Consilij haud
oblitus, quo me Illustrissima, & R^{ma}. Paternitas vestra, pro
sua in me singulari benevolentia, amicissime dignata est com-
monere, vt sanctis, & pijs vestigijs vestris insistens, omnem
meam operam darem, quo Fratribus Societatis IESV Vilnæ
aliquid certum domicilium quamprimum posset constitui:
ostendens breui tempore futurum, vt res Christiana quæ his
temporibus infelicissimis in hoc magno Ducatu Lithuaniae
admodum vehementer nutat Hæresibus in dies alijs, atque
alijs pullularentibus, eorum opera Deo optimo aspirante,
in tranquilliores statum posset redigi: & si is non sum Ill^{me}.
ac R^{me}. Antistes, qui me tantis angustijs circumclusum am-
plitudinem, & maiestatem clarorum gestorum, & factorum
R^{me}. Paternitatis Vestrae, quibus iam pene toti orbi inclaruit,
sperem, vel saltem aliquam similitudinem posse assequi; ta-
men dictis causis permotus pro ea rerum mearum tenuitatem,
in quam sum militum, & Hæreticorum maximis iniurijs re-
daectus, quod potui præstiti. Emi igitur in primis domum
cæmentitiam olim Dominorum Laslinski cum alijs multis
commodis Collegio piorum istorum, & doctorum virorum
satis aptam, tum vel eo maximè, quod eò loci sita est, vt &
Episcopi Vilnensis Curiæ sit valde vicina, & ab omni strepitu
Opificum longe semota. Habeo iam & prædium ære meo
ibidem emptum, vnde singulis annis centeni aliquot floreni
Polonici in eorum necessaria redire potuerint. Nunc illud
mihi restare videtur, vt Illma. & R^{ma}. Paternitas Vestra pro suo
in me valde propenso animo vnum atque alterum virum pru-
dentem ex hac SOCIETATE Bransbergensi dignetur ad me
Vilnam mittere. Et quia sic afflictæ sum valetudinis, vt in
dies impendentia pericula timeam, cuperem tales mihi mitti,
qui ad capessendam possessionem istorum bonorum omnium
essent apti ac idonei: vt eos statim Dominos, & hæredes eo-
rum omnium constituerem. Quod vt Ill^{mam}. & R^{mam}. Pa-
ternita-

*Ad pullu-
lantum
heresum
remedium.*

*Ad quod
aliqui è
Societate
in Vilnam
expetun-
tur.*

ternitatem Vestram pro sua in Ecclesiam Christi vigilantia, facturam non dubito; sic ego præter hoc, quod tot, & tantorum beneficiorum semper sum futurus gratus, etiam Deum Optimum Maximum continuis votis sedulo orabo, ut illam ad suæ Ecclesiæ sanctæ incrementum & augmentum in multos annos seruet saluam, & incolumen. Cætera ex eo, qui has perfert litteras, facile cognoscet. Valere III^{mam}. ac R^{mam}. Paternitatem Vestram diutissimè felicissimè percupio. Vilnæ ex curia mea Episcopali 20. die Augusti anno Domini 1568. Hæc in eadem Par. 3. Hist. Societ. lib. 4. num. 180.

*Aliæ literæ
eiusd. Anti-
in Societa-
tis commis-
sionem.*

*Quæ vene-
randa, ac
celebris pro-
clamat.*

*Et diuitem
omniūm di-
sciplinarū
Scholam
aperit.*

*Ad depel-
lendas ab
ouili Chri-
sti grassan-
tes here-
sum pestes.*

*Expetan-
te aliqui
socij ad Vil-
nense Col-
legium.*

AB EODEM Epistola altera ad Patres Bransbergenses. Cum pro meo, inquit, Pastorali Officio subinde mecum cogitarem Reuerendi Patres, quibus modis res Ecclesiastica in hoc magno Ducatu Lithuaniae ob infinitas fere hæreses valde labeficens, possit quoquomodo erigi, & attolli, venit mihi in mentem, Deo sic proculdubio volente, Veneranda hæc, & celebris SOCIETAS vestra. Quæ cum pro suo instituto, & eam rationem vitæ sit amplexa, ut & verbis facta valde cohærent, & omnium disciplinarum optimarum tam diuitem Scholam aperiat, ut ex ea, tanquam illo diuite cornu, quilibet in usum suum necessaria facile queat depromere; in eam spem sum adductus, ut credam his vestris sanctissimis armis, quibus vos audio satis abunde esse instructos, omnes has pestes grassantes ab ouili mihi à Christo commisso depelli posse. Quovero hoc per vos Christi operarios strenuos commodius agi posse: primò domicilium satis commodum vestro instituto iam curau: deinde & prædiū, vnde necessaria SOCIETATI vestrae non aspernanda esse potuerint. Verum, ut de his, quæ sunt iam parata, & de cæteris, quibus opus adhuc esset, tanto melius & certius possit constitui. R^{das}. Paternitates vestras obnoxie peto, ut pro vestro in Ecclesiam Christi zelo sancto, unum atque alterum virum doctum ex Collegio vestro ad me Vilnam ad certum tempus quamprimum mittere dignentur:

tur: qui quasi prodromi vna mecum omnia ea præparent, quæcumque ad professionem SOCIETATIS vestræ videbuntur requiri: simulque eorum bonorum, quæ iam sunt parata possessionem capiant. Quod, vt vos, pro vestro in Ecclesiam Christi amore, facturos non dubito; sic ego dabo omnem operam, vt & hi viri boni, quos mittetis, satis abunde habeant omnia: & de reliquis ex eorum Consilio sic constituantur, vt Venerabili SOCIETATI vestræ satis commodum domicilium h̄ic figi possit. De qua re etiam ad Ill^{mum}. Domini Cardinalem Episcopum Varmensem scripsi, Domini meum obseruandum. Qui etiam pro sua in me benevolentia, non dedignabitur quod possit huic rei v̄sui esse, in commune consulere. De reliquis meus hic famulus, qui R^{dis}. Paternitatibus vestris has litteras reddet, vobiscum aget. Valere vos diutissimè, felicissimèque percupio. Vilnæ ex nostra Curia Episcopali 20. die Augusti anno Domini 1568. Sic Ibdem n. 181.

AB EODEM: Cuius vt in conspectu religiosa cohors Vilnam Vilnenſis Episcopi latitia in aduentu Societatis. venit (Pontificali fulgens amictu, aurea circum collum fluente torque, circumstante Canonicorum, & virorum nobilium præclara corona, compositus ad maiestatem in sella confiterat) incredibilis gratulatio, atque uberes fuerunt lacrymæ. Magius noster ornandam Per honori- etiam verbis magnificam Antislitis Valeriani pietatem, & SOCIE- tatis in eum obseruantiam ratus, grauissimam habuit Orationem. postea n. 119. dicitur. Tanta differente Magio, Venerabilis senex, graui suauitate vultus, & decoris lacrymis approbabat. Et ubi ille conticuit, haud item sine lacrymis respondit; gratias agens Deo, qui iam se proxime ad finem votorum suorum perduxisset: saepiusque confirmans, nunc demum sperare se gregi suo bene consultum fore, nunc vineam Vilensem, situ squallidam, vepribus horrentem, & ab Sylvestri apro deuastatam redintegrandam, & in eam speciem excultum iri, vt nulli pulcherrimarum cederet. Tum Quia vi- neam ve- pribus hor- rentem in talen spe- tiem, vt nulli cede- ret, excul- turus. paterna indulgentia cunctos prandio exceptit, eorum se spectaculo pascens:

O

pascens: Sacram illam coronam, quasi filios, quasique nouellas olearum in circuitu mense sue contemplans, breui fructiferas in Domo Domini futuras oliuas.

27. A DOMINICO BOLLANO Episcopo Brixienſi, Duce, Marchione, & Comite, litteris de Collegij Brixienſis innocentia, vniuersis & singulis eas inspecturis. Cum autem (inquit) aliquor annos nonnulli probatae vitæ, & doctrinæ Sacerdotes, propria pietate & Christianæ religionis zelo commoti, in hac Vrbe conuenissent, & quoddam Clericorum veluti Seminarium & Collegium nostra primùm auctoritate, nec non Sedis Apostolicæ postmodum approbatione accedente, in Ecclesia D. Antonij, à Gubernatoribus maioris Hospitalis huius Vrbis illis concessa, instituissent, magna cum piorum hominum ædificatione simul viuentes, & sua in commune conferentes, ac bonorum morum, & doctrinæ informationi in ciuitate, & dicecesi nostra, cum multorum fructu incumbentes, diuinaque fideliter administrantes: nec non prædicto Hospitali bene, & diligenter in spiritualibus inseruientes, vt à pluribus eiusdem Hospitalis Gubernatoribus certa relatione percepimus. Ij omnes partim Sacerdotes, partim inferiorum Ordinum Ministri, superioribus diebus cupientes in Domino certiorem bene viuendi regulam, & perfectiorem religionis statum nancisci: magno ipsorum omnium consensu, & nostro cum gaudio, piæ IESV SOCIETATI, ac Religioni se iunxerunt, atque in eius Generalis Præpositi obedientiam, Dominino, vt credimus, inspirante, se dederunt. Quo tempore antiquus humanæ salutis hostis fortassè prospiciens ex huiusmodi suscepto instituto vberiorem animarum fructum in hac Vrbe prouenturum, maiores & ipse insidias præparauit: ac, vt est ab initio calumniator, incertas quasdam in nonnullos ex prædictis Sacerdotibus voces excitauit, quæ multorum animos commouentes, nobiles aliquot huius Vrbis viros præfati hospitalis Gubernatores induxerunt, ad se diligentius de illorum vita informandum. Quæ res non tam aduersus duos,

aut

Litteræ
Bollani E-
pisc. de
Brixienſis
Collegij
innocentia.

vt fructum
ex Societa-
te sequen-
tium impe-
diat, mai-
ores insidias
præparat
Damon.